

การควบคุมมลพิษ และการจัดการแหล่งมลพิษ (POLLUTION CONTROL AND MANAGEMENT)

บทที่ 2 มลพิษทางน้ำ

เรื่อง มาตรการควบคุมและกำจัดมลพิษทางน้ำ

อาจารย์รุ่งเรือง งามหอม

สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

การบริหารจัดการน้ำผิวดิน

กรมควบคุมมลพิษ

1. จัดทำแผนการจัดการคุณภาพน้ำของประเทศ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

- ให้ความสำคัญกับการลดปริมาณการใช้น้ำและความสกปรกของน้ำเสีย ด้วยการผลิตและการใช้ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งภาคครัวเรือน อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม
- กำหนดมาตรฐานอัตราการระบายมลพิษทางน้ำ (Loading) รวมถึงการกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ (Permit System) จัดทำแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในการจัดเก็บค่าอนุรักษ์คุณภาพน้ำ (ค่าจัดการน้ำเสีย) เพื่อนำรายได้ไปจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและบริหารจัดการคุณภาพน้ำ รวมถึง การส่งเสริมให้ประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคเอกชน ปฏิบัติตามกฎหมายและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาคุณภาพน้ำ

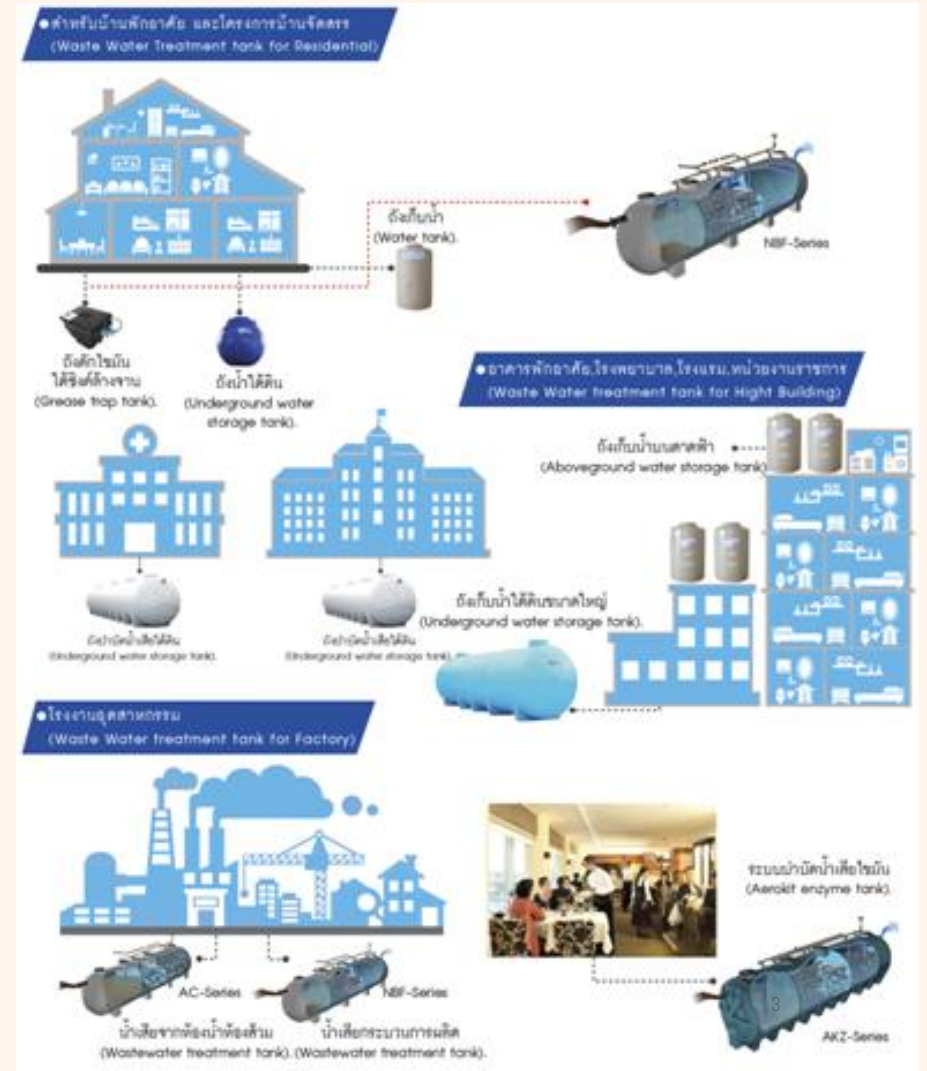
2. ควบคุมการระบายน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2.1 การจัดการน้ำเสียจากชุมชน

ให้คำแนะนำและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมเพิ่มเติมและเดินระบบ และปรับปรุงประสิทธิภาพระบบบำบัดน้ำเสีย

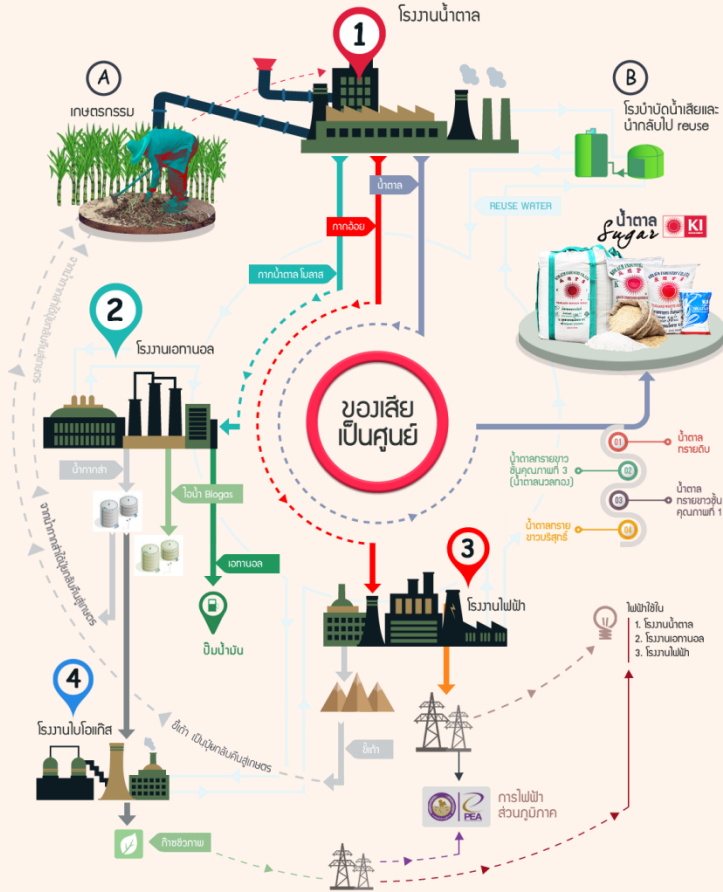
2.2 การติดตั้งระบบ บำบัดน้ำเสียที่ต้นทาง

กำหนดให้บ้านเรือนและอาคารทุกประเภทมีการจัดการน้ำเสียเบื้องต้นด้วยการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียที่ต้นทางเพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียที่เกิดขึ้นก่อนระบายลงสู่แหล่งน้ำสำหรับอาคารขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม อาคารชุด โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า ตลาด ร้านอาหาร สถานศึกษา หอพัก และอาคารที่ทำการ เป็นต้น

2.3 การจัดการน้ำเสียภาคอุตสาหกรรม

- ออกมาตรฐานเพื่อควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเขตประกอบการอุตสาหกรรม และมาตรฐานเฉพาะประเภทอุตสาหกรรม
- การส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมมีการจัดการน้ำเสียในกระบวนการผลิตและการระบายน้ำทิ้งให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่สะอาดเพื่อลดปริมาณของเสีย
- ให้คำแนะนำเชิงลึกกับสถานประกอบการ เพื่อมุ่งสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว และกำกับให้โรงงานอุตสาหกรรมที่มีน้ำเสียปริมาณมาก
- ติดตั้งเครื่องมือเพื่อตรวจวัด พารามิเตอร์สำคัญ และบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามมาตรฐาน รวมทั้งมีการรายงานผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

2.4 การจัดการน้ำเสียเกษตรกรรม

การเกษตรกรรมประกอบด้วย การปลูกพืช การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด การเพาะปลูก อาจทำให้เกิดน้ำทิ้งที่มีความสกปรกไม่สูงแต่มีปริมาณมาก เช่น น้ำเสียการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และการเพาะปลูก หรืออาจทำให้น้ำทิ้งซึ่งมีความสกปรกสูง เช่น น้ำทิ้งจากการเลี้ยงสุกร

- กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากฟาร์มสุกร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และมีการตรวจติดตามการบำบัดน้ำเสียให้ปฏิบัติตามมาตรฐาน
- สนับสนุนให้เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีการจัดการน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพและมีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ดำเนินโครงการฟาร์มรั้งสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาและกระตุ้นจิตสำนึกของเกษตรกรให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการของเสียและการนำของเสียไปใช้ประโยชน์

ตารางที่ 1 สถิติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ปี 2556

ประเภทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
สัตว์น้ำจืด	606,737.21	293,472.01
สัตว์น้ำกร่อย	8,732.35	5,519.09
สัตว์น้ำชายฝั่ง	274,868.00	293,323.72
รวม	890,337.56	592,314.82

ที่มา : คัดแปลงข้อมูลจาก ศูนย์สารสนเทศ กรมประมง, 2556

ระบบบำบัดน้ำทิ้งสำหรับปลากินเนื้อ เกษตรกรสามารถเลือกระบบบำบัดหรือการจัดการน้ำทิ้งได้ตามความเหมาะสมของพื้นที่เลี้ยงที่มีอยู่ โดยพิจารณาตามชนิดสัตว์น้ำและชนิดอาหารที่ใช้เลี้ยงดังนี้

- ระบบบำบัดแบบบ่อกักเลน + บ่อเติมอากาศ + บึงประดิษฐ์
- ระบบบึงประดิษฐ์ร่วมกับปลานิล+บ่อกักเลน

การเลี้ยงสุกรประเภท	น้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ (นปส.)	เทียบเท่าสุกรขุน (ตัว)
ก	มากกว่า 600 หน่วย	มากกว่า 5,000
ข	60 - 600 หน่วย	500 - 5,000
ค	6 - 60 หน่วย	50 - 500

มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากการเลี้ยงสุกร

รายการพารามิเตอร์	การเลี้ยงสุกรประเภท ก	การเลี้ยงสุกรประเภท ข และ ค	หน่วย
pH	5.5 - 9	5.5 - 9	-
BOD	60	100	มก./ล.
SS	150	200	มก./ล.
COD	300	400	มก./ล.
TKN	120	200	มก./ล.

แบบบันทึกข้อมูลโครงการฟาร์มรั้งสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ 2564

ข้อมูลฟาร์ม

ชื่อฟาร์ม..... ชื่อเจ้าของฟาร์ม..... เบอร์โทรศัพท์.....

เลขที่ฟาร์ม..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เลข กข ของฟาร์มที่ได้รับการรับรองการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร (GAP) กข 02 22 06403 □□□□□□□□ 000 (ถ้ามี)

พิกัด (ตำแหน่ง : ไร่ประจักษ์) N..... E..... (ระบุจุดพิกัดด้วยแปดทิศในแผนที่)

จำนวนสุกรพ่อพันธุ์..... ตัว..... โรงเรือน..... จำนวนสุกรแม่พันธุ์..... ตัว..... โรงเรือน.....

จำนวนสุกรอนุบาล..... ตัว..... โรงเรือน..... จำนวนสุกรขุน..... ตัว..... โรงเรือน.....

ชื่อหรือเลขที่ใบประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ที่รับผิดชอบฟาร์ม.....

1. โครงสร้าง ระบบ และโรงเรือน

1.1 สังกะสีโรงเรือน 1) โรงเรือนมีจำนวน..... โรงเรือน 2) โรงเรือนมีจำนวน..... โรงเรือน

1.2 ระบบบำบัดน้ำเสียภายในฟาร์ม

1) โครงสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบบบำบัดน้ำเสียหลัก)

มีและระบบสามารถผลิตก๊าซชีวภาพได้ คิดมูลค่า 100%

มีและระบบสามารถผลิตก๊าซชีวภาพได้ คิดมูลค่าบางส่วน

มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสียโดยไม่มีผลการตรวจวัด

ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย

2) ปริมาณของระบบบำบัดน้ำ หรือระบบบำบัดน้ำเสีย..... ลูกบาศก์เมตร (ก.)

หมายเหตุ : กรณีระบบบำบัดน้ำเสียแบบใช้ก๊าซชีวภาพมากกว่า 1 ระบบ ให้กรอกปริมาณการรวมของทุกระบบที่มีระบบบำบัดน้ำเสียแบบใช้ก๊าซชีวภาพหรือบ่อบำบัดน้ำเสีย ให้กรอกปริมาณการรวมของทุก บ่อรวมกัน

3) สภาพและการใช้งานระบบบำบัดน้ำเสีย

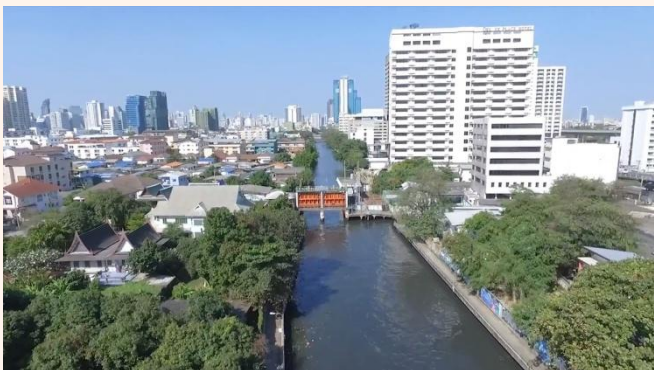
ใช้งานได้ตามประสิทธิภาพ ใช้งานไม่ได้ตามประสิทธิภาพ เช่น ช่างดูแลไม่

ใช้งานตามแผนปฏิบัติงาน ช่างดูแลไม่มีการใช้งานไม่ได้ระบบ หรือ ไม่มีระบบบำบัดน้ำ

4) มีการปล่อยหรือทิ้งของน้ำเสียออกสู่ภายนอกหรือสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ไม่มี มี

3. ดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาล

คลองแสนแสบ เป็นเส้นทางการคมนาคมทางน้ำที่สำคัญในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งถูกใช้เป็นคลองหลักต้นน้ำจากกรุงเทพมหานครออกไปทางตะวันออกสู่แม่น้ำบางปะกง เพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม นอกจากนี้ ยังถูกใช้เป็นที่รับน้ำทิ้งจากท่อระบายน้ำในย่านชุมชน เขตพาณิชยกรรม เขตอุตสาหกรรม และคลองสาขามากกว่า 101 คลอง ทั้งที่ผ่านการบำบัดน้ำเสีย และที่ยังไม่ผ่านการบำบัดน้ำเสีย ทำให้คุณภาพน้ำเสื่อมโทรม และมีค่าความสกปรกสูง รัฐบาลได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขและฟื้นฟูคุณภาพน้ำในคลองแสนแสบ

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

1. ออกประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม

- กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานผลิตเยื่อและโรงงานผลิตกระดาษ พ.ศ. 2561
- กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงาน ที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสือ พ.ศ. 2561

หน้า ๓๑

เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๗๙ ง ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

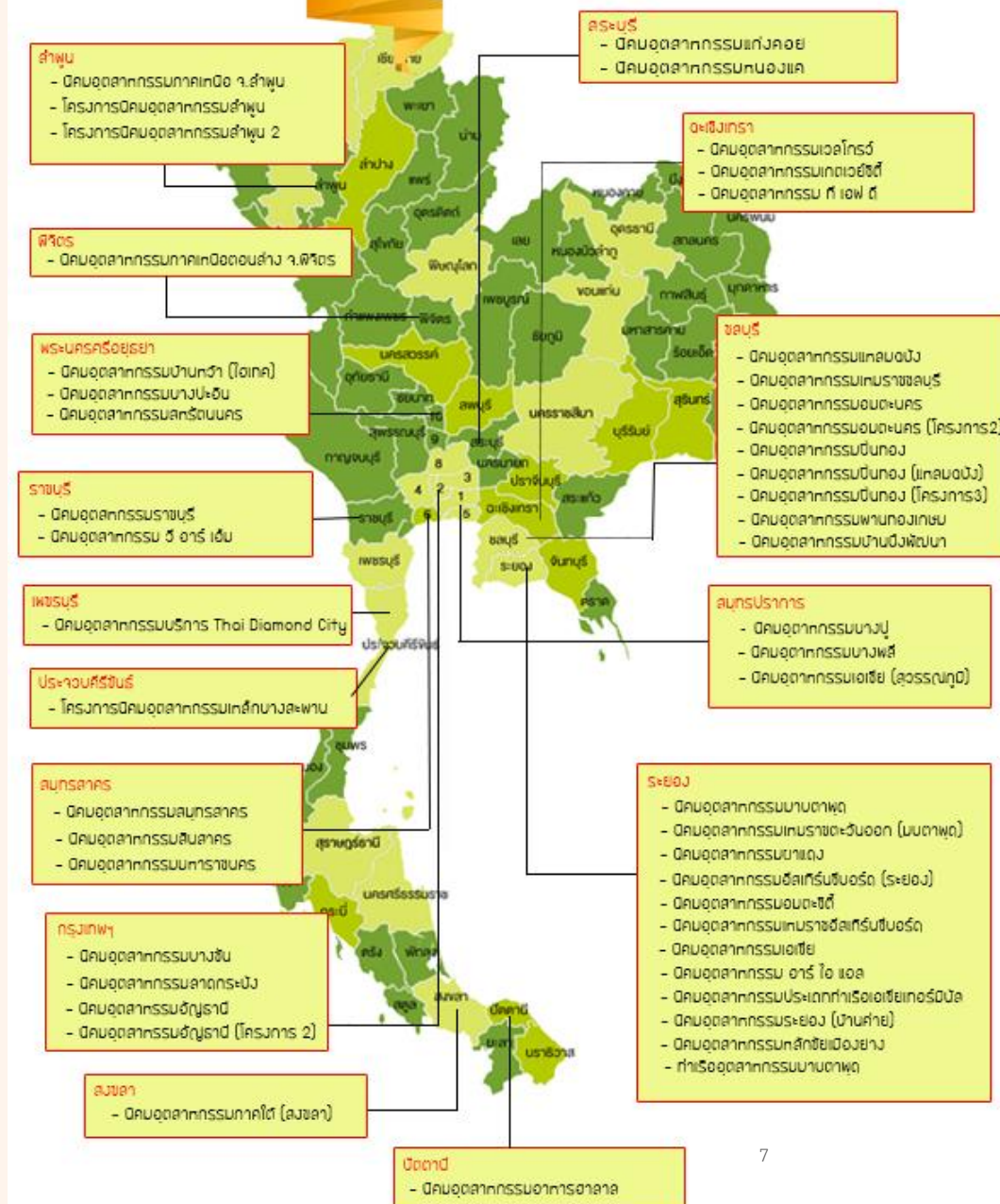
ประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม
เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานผลิตเยื่อและโรงงานผลิตกระดาษ พ.ศ. ๒๕๖๑

หน้า ๑๒

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๓๙ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับการฟอก ขัด หรือเคลือบสีหนังสือ พ.ศ. ๒๕๖๑

นิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย

2. โครงการนวัตกรรมเทคโนโลยีการบำบัดสีในน้ำทิ้งอุตสาหกรรม

มีแบบแปลนระบบ บำบัดน้ำเสีย พร้อมแบบแปลน โครงสร้างและคู่มือ การเดินระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

3. ยกระดับโรงงานอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการอุตสาหกรรมสีเขียว ใน พื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ

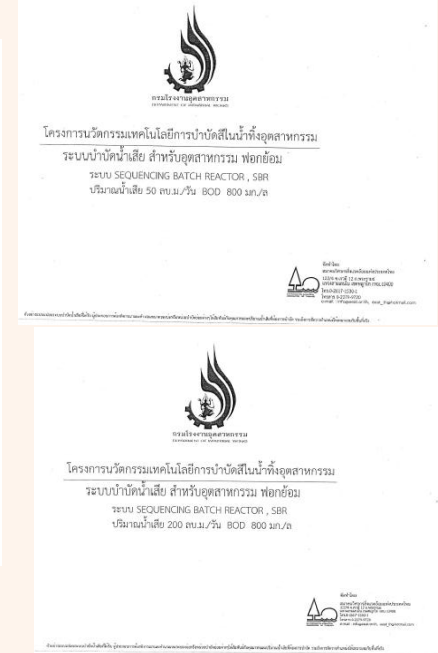
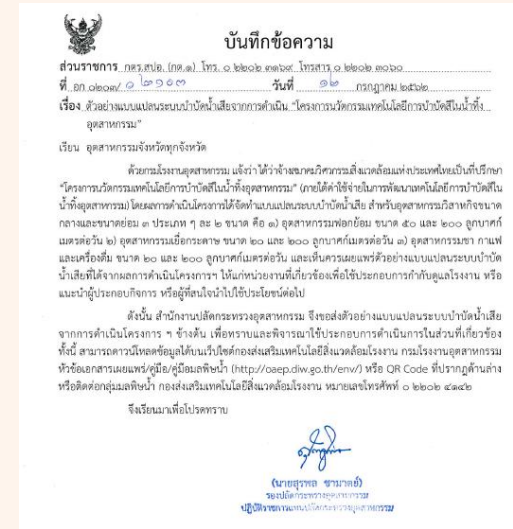
ระดับที่ 1 ความมุ่งมั่นสีเขียว คือ การแสดงความมุ่งมั่นในรูปแบบของนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่จะลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการสื่อสารภายในองค์กรให้ทราบโดยทั่วกัน

ระดับที่ 2 ปฏิบัติการสีเขียว คือ การดำเนินกิจกรรมตามนโยบาย เป้าหมายและแผนงานที่กำหนดเพื่อลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมและสำเร็จตามความมุ่งมั่นที่ตั้งไว้

ระดับที่ 3 ระบบสีเขียว คือ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบมีการติดตามประเมินผลและทบทวนเพื่อ การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง หรือการได้รับรางวัลด้านสิ่งแวดล้อมอัน เป็นที่ยอมรับ หรือได้รับการรับรองมาตรฐานที่ เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ระดับที่ 4 วัฒนธรรมสีเขียว คือ การที่ทุกคนในองค์กรมีจิตสำนึกร่วมกันในการสงวนและรักษาไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม ที่ดีและให้ความร่วมมือร่วมใจในทุกด้านของการประกอบกิจการให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและดำเนินการต่าง ๆ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร

ระดับที่ 5 เครือข่ายสีเขียว คือ การขยายขอบเขตของการเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว จากภายในองค์กรเองออกสู่ ภายนอกตลอดโซ่อุปทาน โดยสนับสนุนให้คู่ค้า และพันธมิตรเป็น อุตสาหกรรมสีเขียวด้วย

4. พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry Town)

พัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ 15 จังหวัด 18 พื้นที่ การจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดทำคู่มือการตรวจประเมิน เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการปรับปรุงเกณฑ์และตัวชี้วัดการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดฝึกอบรม

การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ 5 มิติ 20 ด้าน 41 ตัวชี้วัด

- 1. มิติภาพ**
ท่ามกลางสอดคล้องกับผังเมือง และมีการวางผังการใช้ประโยชน์พื้นที่กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม
- 2. มิติเศรษฐกิจ**
มีความคุ้มค่าในการผลิตและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจท้องถิ่น ผู้ประกอบการและชุมชนอย่างมั่นคง
- 3. มิติสิ่งแวดล้อม**
มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดและป้องกันมลพิษ ใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างคุ้มค่า
- 4. มิติสังคม**
พนักงานในพื้นที่และชุมชนโดยรอบมีคุณภาพชีวิต และสิ่งอำนวยความสะดวก
- 5. มิติการบริหารจัดการ**
การบริหารจัดการในพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ Eco Industrial Town

เมืองที่มีการเจริญเติบโตโดยมีอุตสาหกรรมเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลัก และมีความสอดคล้องกับการพัฒนาทางสังคม และความเป็นอยู่ของประชาชน โดยมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมในระดับต่ำ ซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ระดับที่ 1 ระดับปัจเจกบุคคล**
การนำแนวคิดมาประยุกต์ใช้กับตนเอง ในการประหยัดพลังงานการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ระดับที่ 2 ระดับกลุ่มอุตสาหกรรม/นิคมอุตสาหกรรม**
พื้นที่อุตสาหกรรมที่พึ่งพาอาศัยระหว่างโรงงานต่าง ๆ ในพื้นที่กับสิ่งแวดล้อม
- ระดับที่ 3 ระดับเมือง**
การพึ่งพาอาศัยระหว่างภาคอุตสาหกรรมภาคเอกชน หน่วยงานท้องถิ่นชุมชน ก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน
- ระดับที่ 4 ระดับเมืองใหญ่หรือนคร**
เมืองที่เกิดจากการพัฒนาของทั้งภาคอุตสาหกรรมภาคการก่อสร้าง การให้บริการที่เกี่ยวข้องที่ทุกฝ่ายอยู่ร่วมกันและเกื้อหนุนกัน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมที่
สำนักส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
โทร. 0 2202 4143 <http://ecocenter.diw.go.th>
กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. เผยแพร่คุณภาพน้ำแบบออนไลน์ บริเวณป้ายบริเวณแยกไฟแดง สะพานข้ามแม่น้ำ และลำคลอง เพื่อสร้างความตระหนักในการจัดการคุณภาพน้ำ
2. การจัดฝึกอบรม การแบ่งปันความรู้ หรือการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านการจัดการน้ำเสียชุมชนให้แก่ครัวเรือน ชุมชน ร้านอาหาร โรงเรียน วัด สถานที่ราชการ ด้วย
3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการเดินระบบบำบัดน้ำเสีย การฟื้นฟูสภาพระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน
4. ดำเนินการใช้มาตรการทางกฎหมายบังคับในการจัดการน้ำเสียชุมชน เช่น การติดตั้งถังดักไขมัน ในครัวเรือนหรือร้านค้าในชุมชน ในกรณีที่บ้านหรือสถานประกอบการอาหารสร้างใหม่ต้องติดตั้งถังดักไขมัน
5. ส่งเสริมการนำน้ำเสียชุมชนกลับมาใช้ประโยชน์อย่างน้อยร้อยละ 90 สำหรับอาคารขนาดกลางและ ขนาดใหญ่ รวมทั้งอาคารในกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
6. สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มปริมาณการรีไซเคิลน้ำสำหรับนำกลับมาใช้ใหม่ด้วยต้นทุนต่ำ สำหรับใช้ในระดับครัวเรือน ชุมชน และสถานประกอบการ

การบริหารจัดการน้ำทะเลชายฝั่ง

กรมควบคุมมลพิษ

1. นำร่องแก้ไขปัญหาน้ำเสียชายฝั่ง ในพื้นที่เมืองพัทยาและพื้นที่โดยรอบ

- การระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการในพื้นที่เมืองพัทยา และพื้นที่ตำบลนาจอมเทียน มีการเชื่อมท่อน้ำทิ้งและน้ำเสีย เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมมีสถานประกอบการร้อยละ 23 ที่ระบายน้ำทิ้งเกินค่ามาตรฐาน
- สาเหตุมาจากบุคลากรในสถานประกอบการ ขาดความรู้ และประสบการณ์ในการเดินระบบ และมีข้อจำกัดด้านโครงสร้างในการปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย
- ควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่ไม่เป็นไปตามค่ามาตรฐานก่อนปล่อยลงสู่ชายหาด และผลักดันให้ สถานประกอบการทั้งหมดในพื้นที่เชื่อมท่อน้ำทิ้งเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมเมืองพัทยา และจะขยายผลการดำเนินงานไปยัง พื้นที่ชายหาดท่องเที่ยวที่สำคัญต่อไป

2. โครงการ “ประชารัฐร่วมใจ แก้ไขปัญหาน้ำเสีย ชายหาดท่องเที่ยว”

- การประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมจัดการน้ำเสียจากกิจกรรมของตนเอง
- การให้คำแนะนำแนวทางปฏิบัติตามกฎหมาย สิ่งแวดล้อมกับแหล่งกำเนิดมลพิษ เพื่อปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพ และการบังคับใช้กฎหมายกับ แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องถูกควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ชายหาดนาร่อง จำนวน 4 พื้นที่ ได้แก่ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เมืองหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อ่าวนาง จังหวัดกระบี่ และเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. เฝ้าระวัง ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำทะเล และมีระบบรับแจ้งเหตุที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำทะเล ชายฝั่ง และแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นำข้อมูลไปใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ข้อเสนอแนะ

1. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง โดยการรวบรวมมาตรการต่างๆ ให้อยู่ภายใต้ กฎหมายฉบับเดียวกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติและการบังคับใช้
2. ออกมาตรการในการป้องกันมลพิษที่เกิดจากเรือ โดยการห้ามกำจัดหรือปล่อยทิ้งของเสีย ขยะมูลฝอย พลาสติก สิ่งปฏิกูล ของเหลวอันตราย และน้ำอับเฉาเรือลงในน้ำทะเล รวมถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำผิด
3. กำหนดบทลงโทษให้สูงขึ้น และเพิ่มมาตรการลงโทษโดยเฉพาะเรือสัญชาติไทยที่กระทำผิดเพื่อเป็น การแสดงความรับผิดชอบต่อการป้องกันมลพิษทางทะเล
4. รณรงค์ให้ประชาชน ห้ามทิ้งขยะมูลฝอย พลาสติก ของเหลว หรือสารอันตรายลงในน้ำทะเล หากมี การฝ่าฝืนควรมีบทลงโทษ

การบริหารจัดการน้ำบาดาล

กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

1. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหา การขาดแคลน น้ำอุปโภคบริโภค ด้วยการเจาะบ่อน้ำบาดาล ติดตั้งเครื่องสูบน้ำ และก่อสร้างระบบประปา
2. พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประกอบด้วย การเจาะบ่อน้ำ บาดาล การก่อสร้างระบบประปาบาดาล การก่อสร้างระบบปรับปรุงคุณภาพน้ำดื่ม การก่อสร้างระบบสูบน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และการซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อน้ำบาดาล
3. วางเครือข่ายสังเกตการณ์น้ำบาดาลเพื่อติดตามสถานการณ์น้ำ บาดาล เพื่อให้มีการประเมิน การใช้น้ำบาดาลที่ไม่ส่งผล กระทบด้านสิ่งแวดล้อม และสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าใน การเปลี่ยนแปลงของระดับน้ำ

กรมควบคุมมลพิษ

- ดำเนินการจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ เรื่อง การบริหารจัดการการปนเปื้อนในดิน และน้ำใต้ดิน เป็นการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ในการสำรวจ จัดการและแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนมลพิษ ในดินและน้ำใต้ดิน เพื่อให้การแก้ไขปัญหาการปนเปื้อนในดินและน้ำใต้ดินของประเทศไทยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ที่เป็นสากล
- มีผู้แทนองค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อมแห่งไต้หวัน และผู้แทนคณะทำงานด้านการฟื้นฟูการปนเปื้อนในดินและ น้ำใต้ดิน แห่งประเทศไทย ภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ร่วมนำเสนอความสำเร็จของไต้หวันในการแก้ไขปัญหามลพิษในดินและ น้ำใต้ดินในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก นโยบายในการควบคุมและป้องกันดินและน้ำใต้ดินปนเปื้อน เทคนิคและเทคโนโลยี ในการสืบสวนและการติดตามตรวจสอบพื้นที่ปนเปื้อน เทคโนโลยีสำหรับการฟื้นฟูดินและน้ำใต้ดิน และการตรวจสอบ ในห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. กำหนดให้ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการประเภทเหมือง โรงงานรับกำจัดกากอุตสาหกรรม บ่อฝังกลบ ขยะชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรม ต้องจัดทำรายงานสถานการณ์คุณภาพน้ำบาดาลส่งให้กับหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบเป็นประจำทุกเดือน เพื่อติดตาม และเฝ้าระวังการปนเปื้อนสารอันตรายจากการประกอบกิจการดังกล่าว
2. สนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศสำหรับการควบคุมผู้ประกอบการเจาะน้ำบาดาล รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลอุทกธรณีวิทยาและธรณีฟิสิกส์ เพื่อสำรวจศักยภาพน้ำบาดาลและประเมินปริมาณการใช้ น้ำบาดาลอย่างปลอดภัย